

The Wild Geese and the Water # 7 vraag 1,2 en 3
17 februari 1981 in de Boeddhal.

Vraag 1

Osho,

U adviseert ons vaak twee wegen van actie te volgen die mij met elkaar onverenigbaar lijken. Eerst zegt u dat we compleet in het moment moeten zijn, zonder mind, onze angst te zijn, onze vreugde, onze woede. Dan zegt u dat we, om los van onze ego's te komen, gade moeten slaan wat er in ons opkomt. Hoe kunnen we dat allebei doen? Legt u uit alstublieft.

Lisa Christenson, logica is niet noodzakelijk existentieel; ze is intellectueel. Maar het bestaan heeft geen verplichting... zie je? Het bestaan gaat haar eigen weg. Het is niet geïnteresseerd in jouw vraag, het is niet geïnteresseerd in mijn antwoord. Het is absoluut onlogisch.

Logica zal tegenstellingen zien. Als logica alles was dan was er zeker een probleem. Maar logica is niet alles, gewoon de manier van de mind om naar dingen te kijken. De mind verdeelt in tegenovergestelden, de verdeling zit niet in het bestaan zelf. Het bestaan is onverdeeld. De dag en nacht zijn één, de geboorte en dood zijn één, de plus en min zijn één. En positief en negatief zijn één. Maar logisch gezien zijn ze onverenigbaar. Existentieel opent zich een totaal verschillende dimensie: ze zijn niet tegenstrijdig aan elkaar maar vullen elkaar aan.

Over dit woord moet goed nagedacht worden, over gemediteerd worden. Het leven is een zich aanvullend geheel! Het tegenovergestelde is niet echt tegenovergesteld; het helpt, het ondersteunt zijn eigen zogenaamde tegenovergestelde. Zonder geboorte is de dood niet mogelijk en zonder dood kan er ook geen geboorte zijn. Het is één verschijnsel, twee kanten van dezelfde medaille.

Ja, Lisa, ik zeg dat je eerst in het moment moet zijn, totaal één met wat er ook gebeurt, totaal één – en dan gadeslaan. Zeker, als je er alleen over nadenkt zal dat een probleem geven: hoe kun je deze tegengestelden allebei tegelijk doen? Als je denkt dan is het probleem er, maar als je het probeert verdwijnt het probleem. In plaats van te denken, probeer het, ga het proberen.

En hoe het gebeurt is simpelweg: als je niet totaal geïdentificeerd bent met iets kun je er ook niet ongeïdentificeerd mee zijn. Als je er slechts halfhartig in bent kun je alleen halfhartig eruit zijn. Je bent er nooit totaal in geweest, hoe kun je er totaal uit zijn? Je moet er totaal geabsorbeerd door zijn, en precies in dat ogenblik kun je er uitglippen net zo totaal als je erin geglipt bent.

Het is net zo eenvoudig als het huis ingaan en het huis uitgaan. Als iemand het alleen maar filosofisch bedenkt, dan zal dat ook tegengesteld lijken. Hoe moet je het huis ingaan en het huis uitkomen? Dat zijn tegengestelden! En jij doet elk moment duizend en één tegengestelde dingen...

Het is dezelfde adem die naar binnengaat en naar buiten komt, en je voelt je nooit ook maar even bezorgd dat er iets tegengesteld aan het gebeuren is. Om logisch te zijn, neem de adem in en sta hem niet toe eruit te gaan – dat zal logisch zijn of hij is eruit en je staat hem niet toe naar binnen te gaan. Logica is volkomen juist met dode dingen, met materie. Dat is het verschil tussen de objectieve en subjectieve wereld, tussen materie en bewustzijn. Logica is absoluut adequaat wat het materiële, maar absoluut inadequaat wat bewustzijn betreft.

Bewustzijn is een synthese van aan elkaar tegengestelden. Bewustzijn is waar these en antithese elkaar ontmoeten, zich mengen en één worden. Bewustzijn is een staat van orgastische eenheid waar man en vrouw verdwijnen en één worden, waar leven en dood niet langer gescheiden zijn, waar ze in zo'n innige harmonie zijn dat je geen lijn kunt trekken waar leven eindigt en dood begint. In plaats van erover na te denken, ga erin. Wat ik zeg is iets existentiëls, niet intellectueel. Als je alleen maar naar mijn woorden luistert en die volgt kom je in de moeilijkheden. Heraclitus heeft een enorm vruchtbare uitspraak. Hij zegt dat het leven zich beweegt van het ene tegengestelde naar het andere tegengestelde. Door de tegengesteldheid, door de spanning van het tegengesteld zijn, leeft alles en wordt intenser. Dit is het geheim. Dit is de verborgen harmonie.

Heraclitus is een van de grootste Boeddha's van de wereld. In de Westerse filosofie maakt zijn naam geen deel uit van de heersende stroming. De heersende hoofdstroom bestaat uit Socrates, Plato, Aristoteles, Kant, Hegel, Bertrand Russell, Wittgenstein, Moore. Heraclitus is zoiets als een

buitenstaander, om de simpele reden dat hij een van de grootste mystici is. Wat Aristoteles denkt, dat weet Heraclitus. Wat Wittgenstein alleen maar denkt, ervaart Heraclitus.

En wat ik hier doe is niet om je te helpen een grote filosoof te worden. Mijn hele benadering is anti-filosofisch, anti-logisch. Mijn benadering is existentieel. Je moet ervaren; afgezien van ervaring is er geen bewijs voor wat ik zeg. Luister niet naar mijn woorden, luister naar de ruimten ertussen. Wees niet geobsedeerd met wat ik zeg, wees meer en meer in harmonie met mijn stilte. De momenten waarop niets wordt gezegd zijn veel vruchtbaarder. Mijn boodschap zit hem niet in de woorden maar voorbij de woorden.

Maar ik kan, Lisa, jouw moeilijkheid wel begrijpen. Dat is de moeilijkheid van alle logische mensen – en de hele wereld is getraind voor logica.

Hier doen we juist iets totaal anders. We proberen te ontdoen wat de maatschappij, de school, de universiteit jou heeft aangedaan. Ze heeft jou geobsedeerd gemaakt met taal en logica. Taal verdeelt de dingen; vandaar dat de waarheid niet gezegd kan worden, ze kan slechts getoond worden. Ik geef alleen de weg aan; ik ga je niet werkelijk leiden, ik wijs je gewoon de weg.

Henry Miller heeft deze mooie zinnen:

“De echte leider heeft niet de behoefte om te leiden – hij is tevreden met de weg te wijzen. Tenzij we onze eigen leiders worden, tevreden met wat we in het proces van worden zijn, zullen we altijd dienaren en dweepers blijven.”

Ik ben hier slechts om de weg te wijzen. Begin je niet te hechten aan mijn vingers, maar kijk naar de maan waar de vingers heen wijzen. De vingers zijn niet belangrijk!

In een aantrekkelijk stadje niet ver van Los Angeles, had een groep plaatselijke intellectuelen een club gevormd om hypnose, magnetiseren en aanverwante wetenschappen van de mind te bestuderen. De club had duidelijk een plaats in het sociale leven van het stadje en veel van de meest prominente burgers werden uitgenodigd om erbij te komen. De studio waar de club bijeenkomsten werden gehouden was heel aantrekkelijk gedecoreerd en er was een mooie kristallen bol opgehangen aan het plafond precies midden in de kamer. De leider en leraar had een dynamische persoonlijkheid en hij zat de seances voor met autoriteit en met grote waardigheid.

Onlangs op een avond werd er een seance gehouden en de leden namen plaats in de grote cirkel die gevormd was nodig. De lichten werden gedimd en de kristallen bol begon automatisch heen en weer te bewegen toen de professor zijn kleine platform betrad.

“Concentreer je op wat ik zeg,” begon de leider. “Doe precies wat ik zeg te doen. Houdt je ogen op de bol. Denk na over wat ik zeg. Volg mijn instructies trouw. Doe precies wat ik je zeg te doen.”

En toen, met een enorme knal, brak het koord en de kristallen bal viel neer in duizenden stukken brekend.

De leider schreeuwde met hoge stem, “Ah, shit!”

Ze zeggen dat het meer dan twee weken duurde om de studio schoon te krijgen.

Onthoudt alsjeblieft dat je niet mijn woorden volgt, je moet mijn stiltes volgen, de ruimten tussen de woorden, de opening, de tussenuimte. Het is in die tussenuimten dat de communie gebeurt, en dan zul je het complementair zijn van de tegengestelden zien. In die ogenblikken zul je zien dat er geen meester is en geen discipel. Iets totaal anders vindt plaats, een ontmoeting, een samensmelting, geen samenhang, maar eenheid. En de eenheid is ook niet mechanisch, het is iets wat leeft, wat pulseert.

In het Oosten hebben we deze ogenblikken satsang genoemd, communie. Communie is geen communicatie. Dit is geen lezing, dit is zelfs geen spreken – dit is gewoon een communie. Woorden worden gebruikt om stilten te creëren, net zoals je een schoolbord gebruikt om met witte kalk op te schrijven. Het schoolbord is niet het doel; het doel is het witte schrijven. Ik gebruik woorden om een schoolbord te creëren zodat ik een paar momenten van stilte erop kan schrijven; dat is het doel. Als je te veel geïnteresseerd bent in mijn woorden kom je in de moeilijkheden – en je zit al zoveel in de moeilijkheden! Kom eruit, Lisa!

Vraag 2

Osho,

Waarom hebben religies überhaupt het idee van celibaat ontwikkeld als het onnatuurlijk is?

Anando, Er zitten vele redenen achter. De meest fundamentele is: de man heeft zichzelf altijd een zwakkere sekse gevonden – voor zover het seksualiteit betreft – vergeleken met de vrouw. Zijn ego is gekwetst, en het mannelijk ego is erg agressief. Het vrouwelijke ego is totaal anders: het niet agressief, het is ontvankelijk. Alles in de vrouwelijke psychologie is ontvankelijk en alles in de mannelijke psychologie is agressief.

Vandaar dat ze elkaar aanvullen, vandaar dat ze bij elkaar passen, vandaar dat ze elkaar missen, daarom voelen ze zich maar half zonder de ander. Daarom is liefde mogelijk. Hun chemie, hun fysiologie, hun psychologie, zijn allemaal complementair – en natuurlijk tegengesteld, existentieel complementair.

De man is seksueel zwakker. Elke vrouw kan hem heel makkelijk uitputten en als een man eenmaal uitgeput is zal hij tenminste vierentwintig uur nodig hebben om opnieuw weer seksueel potent te zijn. Dat doet zeer.

Een vrouw is vierentwintig uur seksueel potent, een man is slechts een enkele keer potent en de rest van de tijd impotent. Eventjes is hij potent en dan vierentwintig uur impotent; dan is hij opnieuw eventjes potent. Zijn impotentie is veel groter dan zijn potentie, dan zijn macht, dan zijn seksualiteit; dat heeft een intense drang in hem gecreëerd om een bepaald ander soort macht te creëren.

Het celibaat was gewoon een poging van de het mannelijk chauvinistisch ego, want door het celibaat dacht hij heel machtig te kunnen worden. Het is door seks dat hij impotent wordt, als zijn seksualiteit eenmaal bevrijd is, dan weet hij niet wat hij moet doen. Dan moet hij een tijd wachten om weer heel te worden. Hij wordt als een wond – leeg. En hij kan zien dat de vrouw nooit leeg wordt, zij is er altijd toe in staat. Door zich steeds te vergelijken met de vrouw heeft hij het celibaat ontdekt. Het is een natuurlijke en logische conclusie: als seks je impotent maakt, dan zal het celibaat je natuurlijk almachtig maken. En dit is iets primitiefs, vandaag de dag nog is het dezelfde logica.

Zelfs een man als Mahatma Gandhi was er voortdurend in geïnteresseerd hoe hij almachtig kon worden door het celibaat; hij probeerde op alle manieren machtig te worden door het celibaat. Hij dacht dat hij het Britse Rijk kon verslaan als hij werkelijk celibatair was – door het celibaat! Als hij werkelijk celibatair was kon niemand hem verslaan.

In zijn ashram was dit iets gewoons: iemand heeft iets verkeerd gedaan... niets erg in wezen, maar zijn idee was te puriteins. Zelfs theedrinken was een zonde! Denk je eens in -- elk mens wordt een zondaar. Als zelfs theedrinken zonde wordt, dan wordt het erg moeilijk om een heilige te vinden. In de hele ashram was iedereen voortdurend elkaar aan het bekijken wie er aan het zondigen was. Iemand die rookte, iemand die theedronk, iemand die verliefd werd... allemaal grote zonden!

En als er iemand betrapt was, zou Mahatma Gandhi denken: omdat zijn celibaat nog niet perfect was, daarom kon iemand in zijn ashram een zonde begaan. Dat was zijn logica. Hij zou niet iets tegen die persoon zeggen, hij zou zichzelf gaan kwellen. Hij gaat vasten – om zich te reinigen. Hij moet wel onzuiver zijn daarom kon iemand een zonde begaan, kon theedrinken, kon roken, kon verliefd worden op een vrouw.

Toen zijn eigen secretaris verliefd werd op een vrouw, dat ging te ver. Zijn eigen secretaris! Dat betekende gewoon dat zijn celibaat, zijn zuiverheid, nog niet op het punt was waarop zijn tegenwoordigheid mensen zou transformeren.

En hij was voortdurend bezig op deze manier te denken. Dit is werkelijk een erg egoïstische manier van denken—alsof iedereen door jou gedomineerd moet worden. Zie je het innerlijke verlangen om anderen te domineren uit naam van zuiverheid, moraliteit, deugd? Iemand wordt verliefd en Mahatma Gandhi denkt dat het zijn fout is. Alsof hij het centrum van de wereld is! Alsof alles van hem afhangt! Alsof de hele wereld volgens hem moet zijn. Als er iets niet volgens hem is, betekent dat gewoon dat zijn macht nu nog niet almachtig is.

Dit is de manier van wie macht zoekt, ofschoon hij pretendeerde de meest nederige te zijn. Hij probeerde heel erg om eenvoudig te zijn, maar als je dieper kijkt, in zijn eenvoud, in zijn armoede, in zijn zogenaamde nederigheid, zul je niets anders dan ambitie tot domineren vinden.

Toen het gevaar bestond dat hij gedood zou kunnen worden door een fanatieke Hindoe, vroeg de regering hem of ze hem konden beschermen. Kon er een regeling getroffen worden zodat hij voortdurend bewaakt en beschermd was?

Hij zei, "Nee! Absoluut nee! Als mijn zuiverheid genoeg is, als mijn celibaat waar is, dan kan niemand mij doden."

Zie je de logica! Alles hangt af van zijn zuiverheid. Maar een Brahmaan uit Pune heeft hem gedood – zijn zuiverheid was groter! Zijn celibaat schijnt groter te zijn geweest – hij was veel potenter. Als Mahatma Gandhi's logica correct was, dan lijkt Nathuram Godse, de man die hem doodde, deugdamer te zijn geweest. En er zijn in Pune mensen die Nathuram Godse als een Mahatma eren.

In feite heeft hij bewezen dat hij een Mahatma is – anders zou de kogel Mahatma Gandhi niet hebben gedood. De kogel kon hem doden; dat bewees gewoon dat hij nog niet een echte wijze was. Deze hele logica is natuurlijk stupide, maar ze hier is duizenden jaren lang geweest. De man heeft altijd gedacht dat hij machtig kon worden door de seksuele energie te controleren, het idee dat seks je energie wegneemt, dat het een lekkage is, jouw energie lekt weg en laat jou leeg achter.

Verzamel energie! Dit is volkomen dwaasheid, het is absoluut onwetenschappelijk. Het is niet zo dat je seksuele energie kunt verzamelen – in feite, hoe meer je het verzamelt, hoe minder je het hebt.

Hoe meer je het gebruikt, hoe meer je het hebt. Dus als een persoon doorgaat tot laat in zijn leven te vrijen kan hij zelfs in staat zijn te vrijen met negentig, vijfennegentig, honderd jaar.

In feite zijn er in Rusland mensen van rond de honderd twintig, honderd dertig, een paar mensen zijn dicht bij de honderd vijftig. En ze zijn allemaal seksueel potent, nog steeds seksueel potent, want Rusland is geen religieus land. In een religieus land zoals India worden zelfs jonge mensen impotent! Impotentie is iets religieus. Het is een bijproduct van jouw religiositeit.

Ik ben helemaal voor het transcenderen van seksualiteit, maar ik ben niet voor onderdrukking. En ik zeg niet dat je machtig zult worden door het transcenderen van seks, dat je almachtig zult zijn, dat alles volgens jou zal gebeuren, dat je niet gedood kunt worden. Dit is allemaal bullshit! In feite zul je fragieler worden, meer als een bloem, kwetsbaarder. Je zult net als een roos zijn die gemakkelijk geplet kan worden tussen twee rotsen – niet dat de rotsen machtiger zijn, maar ze zijn groffer. De roos is een hogere uiting, de hogere expressie is altijd fragiel, delicaat.

Je vraagt, Anando: Waarom hebben religies überhaupt het idee van celibaat ontwikkeld als het onnatuurlijk is?

Omdat het onnatuurlijk is. Het ego geniet van alles wat onnatuurlijk is, omdat het natuurlijke het ego niet kan vervullen. Iedereen doet iets onnatuurlijks, er zit niets buitengewoons in natuurlijk zijn – het is gewoon.

Vandaar dat ik zeg dat ik een heel gewoon persoon ben – omdat ik gewoon natuurlijk ben. Ik heb geen pretenties van speciaal te zijn; Ik ben absoluut gewoon; want volgens mij is dat wat iedereen zou moeten zijn. Volgens mij is dat wat boeddhachap is, uiterst gewoon zonder pretenties van speciaal te zijn. Volgens mij is dat de ervaring van goddelijkheid. Het is geen kwestie van machtig worden, anders is het dezelfde trip. De een wordt machtig door geld. De ander wordt machtig door politiek, iemand anders wordt machtig door het celibaat, iemand wordt machtig door gebed, god-realisatie, het ontwaken van kundalini – maar het basisverlangen, de ambitie is om machtig te zijn. De echt religieuze mens is alleen maar gewoon, natuurlijk. Het celibaat werd belangrijk omdat het onnatuurlijk is; al het onnatuurlijke wordt belangrijk. Vasten is onnatuurlijk, op je hoofd staan is onnatuurlijk. Al het onnatuurlijke werd betekenisvol, omdat alleen een paar domme mensen ertoe in staat zijn. Een intelligent mens zal het doorhebben, waarom zou je er moeite voor doen om op je hoofd te gaan staan? Als de natuur gewild had dat je op je hoofd stond, had de natuur je wel op die manier geschapen!

Probeer niet om God te verbeteren, probeer niet om intelligenter dan God zelf te zijn. Dat is wat mensen proberen. Als de natuur had gewild dat je zou vasten, had het geen zin gehad om de maag te

scheppen. Als de natuur gewild had dat je celibatair zou zijn, dan zou je geen mens geweest zijn maar een amoëbe – omdat voor zover ik weet niemand behalve een amoëbe werkelijk celibaat is.

Dat zijn de ware Brahmacharins! Ze hebben helemaal geen seksueel leven, ze reproduceren zich seksloos. Dat zijn grote mahatmas! Misschien worden alle mahatmas wel als amoëben geboren – want het leven van een amoëbe is absoluut seksloos. Zijn manier van reproduceren is echt religieus! Een amoëbe wordt steeds dikker en dikker en splitst zich dan in tweeën, gaat door met eten, tot het punt komt waarop de ballon barst. Dan wordt de amoëbe twee amoëben en beginnen ze beiden te eten en te groeien. Dan worden het er vier, en dit is de manier waarop ze zich vermenigvuldigen. Vandaar dat ze in enkele uren zoveel amoëben kunnen reproduceren. Ze kunnen het van iedereen winnen! Hun reproductie is gewoon de limiet, het toppunt van reproductie. Niemand kan hen overtreffen.

En de amoëbe is ook op een andere manier religieus: de amoëbe is eeuwig, want als er geen geboorte is dan is er ook geen dood. Daarom is het zo moeilijk om de amoëben te doden! Onze artsen doen hun uiterste best, maar het is erg moeilijk, bijna onmogelijk om hen te doden, om de eenvoudige reden dat dood alleen mogelijk is als er een geboorte is geweest. Maar zij zijn nooit geboren! In de eerste plaats, omdat ze niet geboren zijn kun je ze niet doden. Op zijn hoogst kun je hen verdoven, versuffen. Vroeg of laat worden ze weer wakker. Een paar dagen lang neem je geen medicijnen en ze zijn weer wakker. Ze worden steeds weer opnieuw Boeddha's! De amoëbe heeft het langste leven in de wereld; ze zijn bijna onsterfelijk.

De natuur heeft je niet tot amoëben gemaakt. De natuur heeft je niet gemaakt om op je hoofd te staan. De natuur heeft niet bedoeld dat je celibatair zou zijn. Maar daarom juist neemt het ego deze vormen aan – het ego geniet ervan om iets buitengewoons te doen.

Een devoot en toegewijd stel besloot om seks te laten gedurende de vastentijd. Het was een heel groot offer voor hen om dat te doen, maar het lukte hen tot Goede Vrijdag, toen ze samen naar de supermarkt gingen om boodschappen te doen.

Toen de vrouw voorover stond over een bak appels, kreeg hij een mooi uitzicht op haar borsten en werd hij bijna gek. Een paar minuten later zag hij haar die toen haar jurk verward raakte in een wagentje van een andere klant. In de verwarring verloor hij alle zelfbeheersing en vergat hij helemaal zijn gelofte.

Een paar dagen na Pasen ging hij biechten en vertelde tegen de priester dat hij zijn gelofte had gebroken.

De biechtvader trachtte hem te troosten door te zeggen dat hij er zeker van was dat God en de kerk hem, na alle dagen en nachten van onthouding, wel zouden vergeven.

“Ik maak me geen zorgen om God en de kerk,” antwoordde de gekwelde biechteling, “maar mijn vrouw en ik voelen ons verschrikkelijk omdat we niet meer in de supermarkt mogen komen!”

Dat is het ultieme resultaat van alle religieuze onderdrukking: iedereen is uiterst schuldig geworden in zijn eigen ogen. Dat heeft de priesters enorm geholpen.

Als je iemand zich schuldig kunt laten voelen, wordt hij onderdanig want hij wordt bang. Als je iemand zich schuldig kunt laten voelen, wordt hij zo bang voor straf dat hij wel alles zal volgen wat de priester zegt. Elke onzin, elk stom ritueel, en hij zal bereid zijn om het te doen om van de angst af te komen.

Religies hebben angst uitgebuit. En de beste manier om mensen bang te maken is om te zeggen dat ze iets onnatuurlijks moeten doen, omdat je er zeker van bent dat ze niet daar niet toe in staat zijn.

Als je zegt dat ze iets natuurlijks moeten doen dan kun je hen niet schuldig laten voelen.

Bijvoorbeeld, in mijn commune kan niemand zich schuldig voelen – het is onmogelijk om je schuldig te voelen. Ik creëer geen enkele schuld in je. Alles wat ik probeer is om alle schuld van je weg te vagen, zodat jij je op je gemak kunt voelen met jezelf – maar zo gauw jij op je gemak bent met jezelf ben je buiten de greep van religieuze uitbuiting. Dan kan geen kerk, geen tempel, geen priester, niemand jou exploiteren, onderdrukken. Maar als je bang bent... en de beste manier om je bang te maken is om tegen je te zeggen dat je celibatair moet zijn en dat zal je niet lukken. Hoe meer je het

probeert, hoe meer je zult falen, en hoe meer jij je een mislukkeling voelt des te schuldiger, veroordeeld, je volgens jezelf zult worden.

Als je angst in mensen wilt creëren, zeg dat ze moeten vasten, zeg dat ze de adem in moeten houden, zeg dat ze op hun hoofd moeten gaan staan. Vroeg of laat zullen ze moe worden en als ze op hun benen gaan staan zullen ze zich schuldig voelen – ze doen iets wat ze niet zouden moeten doen!

Flannery was niet bepaald een kerkganger, want hij speelde golf met dezelfde vier elke zondag. Vader Reardan, de parochiegeestelijke, vermaande hem.

“Vader, “mompelde Flannery, “Ik wil alleen weten of er golfbanen in de hemel zijn.”

“Ik weet het niet, “antwoordde de priester. “Ik zal het aan de paus vragen.”

De volgende dag bracht Vader Reardan verslag uit aan Flannery. “Mijn zoon, ik heb goed nieuws en slecht nieuws. Hier is het goede nieuws: er zijn volop banen in de hemel, mooie grasbanen, gras zo zacht als zijde, en het wordt nooit donker zodat je er vierentwintig uur per dag kunt spelen.”

“Dat is geweldig!” riep Flannery uit, “Wat is dan het slechte nieuws?”

“Je moet er morgenochtend om kwart over negen beginnen!”

Angst moet gecreëerd worden. De hel creëert angst. De hel is op zulke lelijke manieren afgeschilderd als maar mogelijk is, gewoon om je te laten beven, gewoon om je zover te krijgen dat je voor de voeten van de priester neervalt en luistert naar wat hij allemaal te zeggen heeft. En erin te geloven, want alleen gelovigen worden gered. En elke religie probeert je te overtuigen. De Christenen zullen zeggen dat alleen de Christenen gered zullen worden en de Hindoes zeggen dat alleen de Hindoes gered zullen worden. En zij die niet gered worden zullen voor eeuwig in de hel vallen, in het hellevuur. En zij die gered zullen worden zullen van allerlei soorten plezier genieten. Een vreemde logica! Hier wordt elk plezier veroordeeld, en daar in de hemel wordt elk plezier duizendvoudig aangeboden. Hier moet je vrouwen ontberen en daar zul je mooie vrouwen krijgen die altijd jong blijven, die nooit oud worden, die niet transpireren. Hier zeggen ze dat je moet vasten en daar zul je worden voorzien van heerlijk voedsel. Alles wat hier wordt veroordeeld zal daar beschikbaar gemaakt worden.

Dat is een oude strategie van de religies, en seks is gebruikt als het fundament om te exploiteren, om mensen te laten beven, angstig, bezorgd, ongerust. Dit is een manier om leed en angst te creëren. En als je vol met leed bent moet je wel naar de priester gaan voor hulp, zonder zijn hulp kun je niet gered worden.

Vraag 3

Osho,

Ik heb altijd gewenst dat u me een sannyasin naam zou geven die twee woorden bevat – Liefde en Zegen – en dat is wat u in werkelijkheid deed. Mijn naam- Premananda- bevat alleen deze twee woorden. U heeft tegen me gezegd dat Prem liefde betekent en Ananda zegening betekent. Hoe doet u zulke wonderen?

Dit is geen wonder. Je moet ietwat esoterisch zijn – dat woord heeft hier een veroordelende betekenis. Bevrijd je van je het esoterisch zijn! Het is gewoon toeval, meer niet.

Een man viel een kleine bar binnen en bestelde een driedubbel martini. “Wat toevallig!” Riep de barman uit. “Net een uur geleden zei ik nog dat niemand ooit nog een driedubbele martini bestelt. Terwijl hij de drank bereidde, stormde er een leuk uitziende jonge vrouw de bar binnen en vroeg om een driedubbele martini. De barman en de klant keken elkaar in verbazing aan. Ze konden nauwelijks wachten om te gaan vertellen dat deze gebeurtenissen werkelijk een toeval vormden, wat zij net op dat moment aan het bediscussiëren waren.

“Nou,” zei de jonge vrouw, “Ik vier een erg speciale gebeurtenis. Mijn man en ik zijn negen jaar getrouwd en we hebben heel erg naar kinderen verlangd. Net vandaag hoor ik dat ik zwanger ben.”

Toen sprak de man, om uit te leggen dat hij ook een speciale gebeurtenis aan het vieren was. "Ik heb jarenlang decoratieve kuikens gefokt, steeds geprobeerd een blauwogige hen te krijgen, en net vandaag kwam ik erachter dat het me gelukt is."

"Hoe denk je dat je dat voor mekaar hebt gekregen?" vroeg de jonge vrouw.

Heel kalmjes antwoordde hij, "Gewoon de hanen veranderd."

"Nou," zei de jonge vrouw, "dat maakt het echt wel toevallig!"